Izraz $\forall x \exists y\ P(x, y) \Rightarrow \exists y\ P(y, y)$ najlakše je učiniti tačnim ukoliko stavimo da je $\exists y\ P(y, y)$ tačno. Tada će čitava implikacija biti tačna bez obzira na tačnost $\forall x \exists y\ P(x, y)$. Kako $\exists y\ P(y, y)$ nije tačno jedino ukoliko P predstavlja neku antirefleksivnu relaciju, slijedi da će izraz sigurno biti tačan u ma kakvoj interpretaciji u kojoj P ne predstavlja neku antirefleksivnu relaciju. Izraz može biti tačan čak i u interpretacijama u kojima P predstavlja antirefleksivnu relaciju, tako da je $\exists y\ P(y, y)$ netačno, ali tada $\forall x \exists y\ P(x, y)$ mora također biti netačno, a to će biti ako je tačno $\neg\forall x \exists y\ P(x, y) = \exists x \forall y \neg P(x, y)$ tj. ukoliko je P takva relacija da postoji neki element domena koji nije u relaciji niti sa jednim drugim elementom domena.

Što se tiče interpretacija u kojima je izraz $\forall x \exists y\ P(x, y) \Rightarrow \exists y\ P(y, y)$ netačan, u njima $\exists y\ P(y, y)$ mora biti netačno, a $\forall x \exists y\ P(x, y)$ tačno. Dakle, P mora predstavljati neku antirefleksivnu relaciju, koja je, pored toga takva da je svaki element domena u relaciji sa barem jednim drugim elementom. Može se navesti mnoštvo takvih interpretacija. Na primjer, domen interpretacije može biti skup $\mathbb{N}$, a $P(x, y)$ može označavati odnos $x < y$. Ili, recimo, domen interpretacije može biti skup $X = \{a, b\}$, dok predikat $P(x, y)$ može označavati odnos $x \neq y$ (tj. $P(a, a) = P(b, b) = \perp$ i $P(a, b) = P(b, a) = \top$).